

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4850

гр. София, 02.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в закрито заседание на 02.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

като разгледа дело номер **6132** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал.4 във вр.с ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано по жалба от [фирма], представлявано от Главния изпълнителен директор Д. Д., чрез гл. юрк. Г. К. срещу решение № 298/05.06.2020г. на Комисията за защита от дискриминация (КЗД), постановено по преписка № 425/2019г. на КЗД, с което е установено нарушение на чл.5 във вр. с чл.4 ал.1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.), изразяващо се в дискриминация по признак „увреждане“, поради поддържането на архитектурна среда, която затруднява достъпа на хора с увреждания до и в сградата на пощенска станция на дружеството, находяща се в [населено място], [улица]. С решението, на основание чл.47, т.4 от ЗЗДискр., е предписано на [фирма] да предприеме необходимите действия за изграждането на достъпна архитектурна среда, осигуряваща свободен и самостоятелен и независим достъп на лица, вкл. с ограничена подвижност до и в сградата на пощенската станция. Постановено е уведомяване в едномесечен срок на КЗД за изпълнение на задължителното предписание.

С жалбата се иска отмяна на решението като неправилно, незаконосъобразно и необосновано, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила. В жалбата се съдържа и особено искане, на основание чл.166 АПК вр. чл.77 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.) съдът да отмени допуснатото предварително изпълнение на принудителните административни мерки, наложени с обжалваното решение на КЗД, тъй като изграждането на достъпна архитектурна среда в пощенските станции е свързано със значителни финансови средства за дружеството, което в случай на отмяна на решението на КЗД би довело до значителни вреди за дружеството.

В настоящето производство съдът разглежда само искането за спиране на изпълнението на оспореното предписание, на основание чл.166 АПК, относно

изложеното в жалбата особено искане за възможност за настъпване на значителни вреди за [фирма].

Към жалбата не са представени доказателства във връзка с твърденията за вреди по чл.166, ал.2 АПК.

Искането за спиране на изпълнението е направено едновременно с оспорването на решението на КЗД и искането за отмяната му. Жалбата е подадена чрез КЗД на 25.06.2020г., а решението е връчено на 12.06.2020г., т.е. в срока по чл.68 ал.1 от ЗЗДискр., поради което съдът намира искането за спиране на предварителното изпълнение на оспореното решение за допустимо.

Разгледано по същество, особеното искане е неоснователно.

С оспореното решение е установено, че до пощенската станция на [фирма], находяща се в [населено място], [улица], няма достъп за хора с увреждания, което на основание чл.5 вр. чл.4, ал.1 от ЗЗдискр. е прието за акт на дискриминация по признак "увреждане" и представлява нарушение на закона. С решението е дадено предписание за отстраняване на констатираното нарушение, за което в едномесечен срок бъде уведомена КЗД.

Съгласно чл.77 от З.З.Дискр. решенията на комисията за прилагане на принудителни административни мерки по този раздел могат да се обжалват по реда на чл. 68 от същия закон, като обжалването не спира изпълнението на принудителната административна мярка, освен ако съдът разпорежи друго.

Съгласно чл.166, ал.2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Нормата на чл. 166, ал. 4 от АПК определя, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия, да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Предвид изложеното и данните по делото, искането за спиране на изпълнението на предписанието попада в хипотезата по чл.166, ал.4 АПК, тъй като е допуснато предварително изпълнение по силата на закон и е срещу акт, който изрично не е изключен от съдебен контрол.

В конкретния случай, съдът преценява дали вследствие допуснатото предварително изпълнение на акта по силата на закона, ще бъде причинена на оспорващия значителна или труднопоправима вреда.

В тежест на оспорващия е да обоснове наличието на такава вероятност, като изложи твърдения, подкрепени с доказателства, за факти и обстоятелства относно вида, характера и размера на вредите, които биха му били причинени в резултат на допуснатото предварително изпълнение.

Особеното искането за спиране на предварителното изпълнение е мотивирано единствено с твърдението в заключителната част на жалбата, че изграждането на достъпна архитектурна среда е свързано с значителни финансови средства на дружеството и провеждане на процедура по Закона за обществените поръчки /ЗОП/, което в случай на отмяна на решението на КЗД би довело до значителни вреди. Не са посочени данни за размера на финансовите средства с оглед определянето им като „значителни“, нито данни за прогнозна стойност и вид на вредите.

С оглед на изложеното съдът намира, че особеното искане за спиране на

предварителното изпълнение на решението е бланкетно формулирано, поради което не обосновава извод, че са налице основания за спиране на предварителното му изпълнение.

В тежест на оспорващия е да обоснове наличието на такава вероятност, като изложи твърдения, подкрепени с доказателства, за факти и обстоятелства относно вида, характера и размера на вредите, които биха му били причинени в резултат на допуснатото предварително изпълнение.

Нормата на чл. 166, ал.2 АПК поставя условие от изпълнението да произтичат значителни или труднопоправими вреди не по принцип, а за конкретното лице, което следва да понесе изпълнението на предписанието. В жалбата са посочени доводи по същество на спора, свързани със собствеността на сградата, в която се намира пощенската станция, както и с това дали същата попада в приложното поле на § 6 от ПЗР на ЗИХУ. Липсват доводи за наличието на пречки жалбоподателят да изпълни предписанието.

На следващо място цитираната разпоредба на чл.166, ал.2, във второто си изречение предвижда, че изпълнението е допустимо да бъде спряно само въз основа на новонастъпили обстоятелства. Новонастъпили обстоятелства не се твърдят и не са посочени в жалбата.

Поради това - твърденията в жалбата за настъпване на значителни вреди, причинени от изпълнението на решението, не са обосновани, нито е обосновано същите да са новонастъпили, т.е. не е налице хипотезата на чл.166 ал.4 вр. с ал.2 от АПК.

С оглед изложеното, съдът приема, че по изложените в жалбата мотиви за спиране на предварителното изпълнение, не може да бъде направен извод, че изпълнението би могло да причини на оспорващия значителни или труднопоправими вреди, поради което не са налице предпоставките по чл.166, ал.2 от АПК и искането за спиране на предварителното изпълнение на принудителната административна мярка следва да бъде оставено без уважение.

Воден от гореизложеното и на основание чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], ЕИК[ЕИК], за спиране на допуснато по силата на закона предварително изпълнение на съдържащи се предписания-принудителни административни мерки в решение № 298/05.06.2020г. на Комисията за защита от дискриминация АД НОС заседателен състав, постановено по преписка № 425/2019 г. Делото да се докладва на председателя на съда, за преразпределяне на нов съдия-докладчик.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: